

Vraag nr. 129
van 20 februari 1997
van de heer JORIS VAN HAUTHEM

Koloniale ambtenaren – Anciënniteitsberekening

Voorwerp van deze vraag is de problematiek van de anciënniteitsberekening van de personen die tijdens de koloniale periode door de overheid tewerkgesteld waren in Afrika. Op 21 mei 1964 werd het wettelijk statuut van deze mensen gecoördineerd in een bijzonder koninklijk besluit (KB).

Minister Daniël Coens heeft in 1990 (onder meer in een schrijven van 16 februari) uitdrukkelijk gesteld dat dit KB een algemene draagwijdte heeft en dat het derhalve onder meer het KB van 15 april 1958 inzake de weddeschalen buiten werking stelt. Deze interpretatie lijkt bijzonder logisch, aangezien de wetten betreffende het personeel in Afrika bedoeld waren om de betrokkenen enigszins schadeloos te stellen voor de onverwachte breuk in hun loopbaan, en bijgevolg in zekere mate een gunstmaatregel inhielden.

Niettemin werd voor sommige dossiers door de administratie Onderwijs in 1995 besloten tot intrekking van reeds toegekende anciënniteit, omdat deze mensen in 1960 nog niet de minimale leeftijd bepaald in het KB van 1958 hadden bereikt. Deze houding komt bijzonder willekeurig over.

1. In hoeveel gevallen werd de anciënniteit herberekend ?
2. Waarom wordt nu gesteld dat minister Daniël Coens zich destijds vergiste ?
3. Hoe komt het dat het coördinatie-KB van 1964 geen algemene draagwijdte heeft, terwijl uit de hele strekking van dit KB toch duidelijk blijkt dat het om een serie gunst- en compensatiemaatregelen gaat voor de loopbaanschade die in Afrika werd opgelopen ?

Antwoord

1. Voorzover bekend bij de afdeling HOBU (hoger onderwijs buiten de universiteit) werd slechts in één geval de geldelijke anciënniteit herberekend.
2. De wet van 27 juli 1961 houdende sommige maatregelen ten gunste van het beroepsperso-

neel van de kaders van Afrika werd niet in zijn geheel bekeken. Naast een opsomming van categorieën van personeelsleden waarvoor overgangsmaatregelen gelden, bevat de wet in artikel 1, 6, 2de lid ook twee uitzonderingen.

Daar wordt immers gesteld :

"Worden *niet* beschouwd als leden van het beroepspersoneel der kaders in Afrika, de personen benoemd in hoedanigheid van *aanvullingsambtenaar*, overeenkomstig het koninklijk besluit van 24 december 1959 en de erin aangebrachte wijzigingen, of de personen aangeworven in hoedanigheid van tijdelijk beambte."

Deze personeelsleden kunnen zich derhalve verder ook niet beroepen op voormelde wet. Op hen is het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwyzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs van toepassing, en dus uiteraard ook de erin vermelde bepalingen met betrekking tot de geldelijke anciënniteit.

3. De wetgever heeft klaarblijkelijk geoordeeld dat de aanvullingsambtenaren en tijdelijk beambten niet als leden van het beroepspersoneel van de kaders van Afrika beschouwd mogen worden in de zin van de wet van 27 juli 1961, en dat ze bijgevolg ook geen aanspraak kunnen maken op de erin vermelde overgangsmaatregelen.